

الهام بهروزی

کتاب، کهن‌ترین میراث بشری است که بارها از آن و اهمیتی که در دانایی‌افزایی و بیدارگری دارد، سخن گفته‌ایم و نوشته‌ایم؛ ولی با همه این‌ها، کتاب روزبه‌روز در رقابت با رقبای قدری چون فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی دارد عقب‌نشینی می‌کند و تنها در دنیای افراد خاصی به جریان و زیست خود ادامه می‌دهد. این در حالی است که این معجزه بشری نه‌تنها مونسی سرگرم‌کننده و معتمد برای انسان تنهای امروز است، بلکه گنجینه‌ای از تجربیات و زیست‌های نزیسته برای داشتن زندگی نرمال برای او و زبانی گویا و هدایت‌گری دانا برای مطالبات و خواسته‌های به‌حش است؛ اما شوربخانه با همه اهمیتی که دارد همچنان در جامعه ایرانی غریب است و در گوشه کتابفروشی‌ها یا کتابخانه‌ها خاک می‌خورد و اغلب به شکل دکوری فاخر جلوه می‌کند.

امروز به عسلویه آمده‌ایم تا رد پای کتاب در این منطقه صنعتی را به تماشا بنشینیم؛ همان منطقه‌ای که با همه جبروتی که دارد، سهم مردمانش از صنعت، آسمانی دوده‌گرفته، ابی گل‌آلود و محرومیت است! حال به کندوکاوی سخت و چالش‌برانگیز در خصوص حضور کتاب در این محیط خشک و زمخت پرداخته‌ایم که از یک‌سو نبود مطالبی مردمی برای کتاب و عدم استقبال صنایع از خرید آن، موجودیت تنها کتابفروشی این شهر را به خطر انداخته است.

از سوی دیگر، اختصاص اعتبار هنگفتی از سوی پتروشیمی‌ها و شرکت‌های نفتی و گازی مستقر در این منطقه برای خرید کتاب در طول سال (در قالب بُن خرید کتاب)، پارادوکسی را در ذهنمان ایجاد می‌کند که آیا کتاب در عسلویه هواخواه دارد و نفس می‌کشد یا نه؟ اگر هواخواه دارد، پس چرا تنها کتابفروشی این شهر از نبود تقاضا برای خرید کتاب معترض و گله‌مند است؟ مشکل کجاست؟

هیچ حمایتی از تنها کتابفروشی عسلویه نشده است

مدیر کتابفروشی «سیتک» عسلویه که در حال حاضر تنها کتابفروشی فعال در این منطقه است، به خبرنگار ایبنا گفت: با اینکه این کتابفروشی از سال ۱۳۹۳ فعالیت خود را در عسلویه شروع کرده، اما هیچ حمایتی از تنها کتابفروشی عسلویه انجام ن‌شد. تنها ما توانستیم پس از یک سال از تاسیس کتابفروشی، نمایندگی فروش کتاب دانشگاه نیور نام را بگیرم تا بتوانیم با فروش نوشت‌افزار و بازی‌های فکری و آموزشی و کتاب‌های دانشگاهی موجودیت این کتابخانه را حفظ کنیم.

سیدسمانه حسینی‌رضوانی ادامه داد: در عسلویه نزدیک به ۳۰ پتروشیمی و ۱۲ پالایشگاه وجود دارد که این مجموعه‌ها تا ۶۰ هزار نفر نیروی انسانی دارند و سالانه رقم بزرگی را در حوزه کتاب در منطقه هزینه می‌کنند؛ رقی حدود ۲۰ میلیارد تومان! اما تعامل قابل عرضی با ما ندارند، این در حالی است که ما تنها کتابفروشی عسلویه هستیم ولی با توجه به شرایط سختی که داریم، در کتابفروشی حتی یک نیروی انسانی با نصف حقوق اداره کار هم نمی‌توانیم اداره کنیم، اصلا هیچ نیروی انسانی را نمی‌توان حقوق داد و سرمایه‌گذاری در این حوزه شکست خورده است و ما هم فقط بر اساس علاقه‌مان است که اینجا ماندگار شده‌ایم!

به گفته وی، در کتابفروشی «سیتک»، کتاب‌هایی در حوزه فنی مهندسی، ادبیات، دین، موفقیت، کودک، کتاب‌های دانشگاهی و ... عرضه می‌شود؛ ولی تنها مشتریان اندک آن را خود «بیزانگداران تابدوسست مجموعه» و کودکان تشکیل می‌دهند. حسینی امیدوار است: در صورت رونق بازار کتاب در عسلویه، این کتابفروشی توسعه یابد. وی در این باره گفت: «سیتک» با توجه به نمایندگی‌هایی که در حوزه کتاب گرفته، با همکاری ناشران، توانایی و ظرفیت عرضه به‌روزترین کتاب‌ها را دارد که این مهم تنها در صورت وجود مشتریان بیشتر محقق می‌شود.

وی تأکید کرد: متأسفانه کتابفروشی در این منطقه صنعتی توجیه مالی ندارد و این بسیار تعجب‌برانگیز است که چطور می‌شود با وجود این جمعیت و این همه درآمد، کتابفروشی هیچ خواهان یا مشتری پیگیری نداشته باشد؟

مدیر کتابفروشی سیتک که در اداره پست عسلویه مستقر است، ادامه داد: البته برای اینکه حمایت از کتابفروشی‌های بومی دراولویت صنایع نفتی و گازی قرار بگیرد، پیگیری‌های زیادی کردیم و در این باره از اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی استان بوشهر کمک گرفتیم و مکاتباتی میان اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی با پالایشگاه‌ها، پتروشیمی‌ها و ادارات عسلویه در این زمینه صورت گرفت ولی پاسخی دریافت نکردیم نه از سمت صنایع و نه از سوی ادارات دولتی.حسینی در پایان یادآور شد: عمده خریدی که از ما صورت می‌گیرد، در حوزه کتاب کودک است و متأسفانه میزان خرید مهندسان و کارکنان صنایع از کتابفروشی ما به هیچ عنوان رضایت‌بخش نیست و اصلا نمی‌شود نام آن را خرید کتاب گذاشت.طبق توضیحات این کتابفروش میزان استقبال جامعه بومی عسلویه هم از

کتاب مایوس‌کننده است. در این باره با یکی از بومیان این شهر گفت‌وگو کردیم. وی که مغازه لوازم آرایشی و عطرفروشی دارد، در پاسخ به این سوال که در هفته چند ساعت مطالعه دارد، گفت: من به‌ندرت کتاب می‌خوانم چون دو شیفت سر کار هستم. تنها بعضی وقت‌ها بریده‌های کتاب را در شبکه‌های اجتماعی می‌خوانم!

این شهروند در پاسخ به این سوال که آخرین بار کی کتاب خریدی؟، بیان کرد: فکر کنم دوره دبیرستان بود، یک رمان بود اما اسمش یادم نیست!

وی در پاسخ به پرسش دیگری مبنی بر اینکه آیا اصلا با کتابخوانی موافق هستید و کتاب را مونس خوبی برای انسان امروز می‌دانید؟، توضیح داد: بله، کتاب چیز خوبی است ولی شرایط زندگی مثل قبل این اجازه را به ما نمی‌دهد که کتاب بخوانیم. من چند سالی است که فقط با کارم مانوس شدم و به‌کلی از دنیای کتاب دور شده‌ام.بی‌شک پاسخ‌های این شهروند در عین تلخ، دربردارنده واقعیت‌هایی است که در زیر لایه‌ی جامعه‌ی کتاب‌گریز امروز دارد ریشه می‌دوند و کم‌کم کتاب را نه تنها از دسترس کسبه و اهالی بازار در این منطقه خارج می‌کند، بلکه دارد نقش آن را در زندگی قشرهای دیگر هم کم‌رنگ می‌کند. با بررسی اجمالی که در بازار این شهر صنعتی انجام دادیم، به این نتیجه‌ی قطعی رسیدیم که تقریباً هیچ‌کدام از کسبه آن، کتابخوان نبودند و به شرایط موجود عادت کرده بودند و ظاهراً هم از همه چیز هم رضایت داشتند.

البته در مقابل در همین منطقه صنعتی افرادی هستند که در صنایع مشغول به کار هستند اما هم کتاب می‌خوانند و هم کتاب می‌نویسند و هم شعر می‌گویند.

برای ارتقای سرناه مطالعه، باید مدل کتاب‌نویسی عوض شود حمزه زارعی، شاعر و اهل قلم بوشهری که در یکی از شرکت‌های گازی مستقر در عسلویه مشغول به فعالیت است و در محافل ادبی استان هم حضور فعالی دارد، در خصوص وضعیت کتابخوانی در عسلویه، گفت: اگر مبنای کتابخوانی را مطالعه کتاب‌های کاغذی بدانیم، در این منطقه و سایر مناطق صنعتی همانند سایر نقاط کشور، وضعیت چندان خوب نیست؛ اما در میان فرزندان کارکنان که در این مناطق ساکن هستند، وضعیت بهتری وجود دارد و میزان استقبال از کتابخانه‌ها بیشتر است. زارعی در پاسخ به این پرسش که در شرکت شما از کتاب و فعالیت‌های کتابخوانی حمایتی می‌شود یا نه؟، توضیح داد: بله، هن بین کتاب به‌صورت سالیانه ارائه می‌شود و هم در مناطق مسکونی و استراحتگاه، کتابخانه‌های زیاد با کتاب‌های متنوع وجود دارد.

وی در ادامه به علل کتاب‌گریزی جامعه امروز اشاره و تصریح کرد: به‌نظر من یکی از مهم‌ترین عوامل استقبال نکردن افراد از کتابخوانی، دنیای دیجیتال کنونی و رسانه‌های اجتماعی جذاب است که افراد جامعه بیشترین زمان‌شان را به مطالعه در این زمینه می‌پردازند.

این شاعر بوشهری در ادامه در خصوص کتاب‌های موردعلاقه خود و میزان مطالعه‌اش در طول روز بیان کرد: من دو مدل مطالعه دارم: یکی متون فنی است که مربوط به شغل و رشته تخصصی‌ام است و دیگری مطالعات جانبی. در مطالعات جانبی شعر و داستان بیشترین حجم و زمان را دارند. در مورد مدت زمان هم بستگی به متن یا شعر و داستانی که می‌خوانم، دارد اما به‌طور متوسط روزانه تقریباً دو ساعت مطالعه را دارم. وی در پاسخ به این پرسش مبنی بر اینکه آیا تاکنون به تنها کتابفروشی عسلویه مراجعه کردید و آیا منابع این کتابفروشی پاسخگوی ذائقه شما بوده است؟، گفت: تاکنون مراجعه نداشته‌ام؛ چون کتاب‌های مورد نیازم را از طریق اینترنتی سفارش می‌دهم.

زارعی در پاسخ به سوال دیگری در خصوص اینکه آیا زیرساخت‌های کتاب را در عسلویه با توجه به جمعیت این رضایت‌بخش می‌دانید؟، گفت: در استراحتگاه‌ها و مناطق مسکونی کتابخانه‌های خوب با کتاب‌ها و موضوعات متنوع وجود دارد؛ اما در سایر نقاط اطلاع چندانی ندارم. وی در پایان به راهکاری برای ارتقای سرناه مطالعه در استان بوشهر اشاره و تصریح کرد: با توجه به گسترش دنیای مجازی و رسانه‌های مرتبط با آن، به نظرم برای بالا بردن آمار مطالعه بهتر است مدل کتاب‌نویسی عوض شود و از شیوه سنتی خود بیرون بیاید.

وضعیت کتابخوانی در عسلویه افتضاح است

عابد اسماعیلی، شاعر و منتقد ادبی یکی دیگر از کارکنان صنعت نفت و گاز در عسلویه است که از کوچک‌ترین فرصت برای مطالعه استفاده می‌کند. وی نیز در خصوص وضعیت کتابخوانی در عسلویه توضیح داد: برای بررسی دقیق یک وضعیت باید به فکت‌های علمی، آماری و کمی مراجعه کرد؛ اما با توجه به اطلاع محدود من و امکانات محدود در این

منطقه به‌صورت کیفی می‌توان گفت، کتابخوانی در اینجا هم به مانند کل کشور، وضعیت مطلوبی ندارد و شاید از میانگین کشوری هم کمتر باشد.
خاصه اینکه ساکنان این منطقه عموماً با ساعات کاری طولانی (گاه ۱۲ ساعت در روز) مواجه هستند و سختی‌های کار و نیاز به استراحت کافی شبانه، فرصت را از عموم می‌گیرد. محیط، خشن و صنعتی است و تا چشم کار می‌کند آهن است و فنس است و دود و بوی بد...

وی ادامه داد: مردم اینجا دو دسته کلی هستند؛ بومی و مهاجر، از بومی‌ها اطلاع درستی ندارم، هر چند با دوستانی در انجمن‌های ادبی در ارتباط هستم اما بسیار معدود است و نتایج قابل تعمیم نیست.
دسته دوم مهاجران هستند که خود سه دسته بزرگ هستند؛ یکی مدیران ارشد، دوم مهندسان و سوم کارگرها. مدیران ارشد اغلب ساکن منطقه نیستند، مهندسان هم خیلی کم در محیط کار یا در کمپ‌ها، شبانه مطالعه می‌کنند و کارگرها را که گمان نمی‌کنم از فرط خستگی و کار سنگین و حقوق معوقه و گرانی‌های اخیر، رقتی برای مطالعه داشته باشند.
استثناء البته هست ولی انگشت‌شمار.

اسماعیلی در پاسخ به این پرسش که آیا در شرکت شما به‌منظور ترغیب نیروها به کتابخوانی بُن خرید کتاب یا فعالیت‌های کتابخوانی ارائه می‌شود؟، بیان کرد: سال‌های پیش بُن خرید تعلق می‌گرفت؛ مبلغ بسیار ناچیزی که می‌شد در حد انگشت‌شمارِی کتاب خرید. اما در اینجا بیشتر دلال‌های کتاب، نمایشگاه می‌زدند نه ناشرهای خوب و کارمنداها بالا‌بیار باید از آنها خرید می‌کردند؛ چراکه بُن‌ها جای دیگری اعتبار نداشت. از طرفی، کتاب‌های ماندن در انبارهای ناشران و چاپ‌های قدیمی‌تر و کتاب‌های زرد، جولان بیشتری می‌دادند. بنابراین این آثار فیک و کبیج برای یک کتابخوان معمولی مطلقاً کافی نبود... تا سال قبل که به‌خاطر کرونا نمایشگاه‌ها پیش‌پیش خرید تعلق می‌گرفت؛ مبلغ بسیار ناچیزی که می‌شد در حد انگشت‌شمارِی کتاب خرید. اما در اینجا بیشتر دلال‌های کتاب، نمایشگاه می‌زدند نه ناشرهای خوب و کارمنداها بالا‌بیار باید از آنها خرید می‌کردند؛ چراکه بُن‌ها جای دیگری اعتبار نداشت. از طرفی، کتاب‌های ماندن در انبارهای ناشران و چاپ‌های قدیمی‌تر و کتاب‌های زرد، جولان بیشتری می‌دادند. بنابراین این آثار فیک و کبیج برای یک کتابخوان معمولی مطلقاً کافی نبود... تا سال قبل که به‌خاطر کرونا نمایشگاه‌ها پیش‌پیش خرید تعلق می‌گرفت؛ مبلغ بسیار ناچیزی که می‌شد در حد انگشت‌شمارِی کتاب خرید. اما در اینجا بیشتر دلال‌های کتاب، نمایشگاه می‌زدند نه ناشرهای خوب و کارمنداها بالا‌بیار باید از آنها خرید می‌کردند؛ چراکه بُن‌ها جای دیگری اعتبار نداشت. از طرفی، کتاب‌های ماندن در انبارهای ناشران و چاپ‌های قدیمی‌تر و کتاب‌های زرد، جولان بیشتری می‌دادند.

به‌نظر من یکی از مهم‌ترین عوامل استقبال نکردن افراد از کتابخوانی، دنیای دیجیتال کنونی و رسانه‌های اجتماعی جذاب است که افراد جامعه بیشترین زمان‌شان را به مطالعه در این زمینه می‌پردازند.
این شاعر بوشهری در ادامه در خصوص کتاب‌های موردعلاقه خود و میزان مطالعه‌اش در طول روز بیان کرد: من دو مدل مطالعه دارم: یکی متون فنی است که مربوط به شغل و رشته تخصصی‌ام است و دیگری مطالعات جانبی. در مطالعات جانبی شعر و داستان بیشترین حجم و زمان را دارند. در مورد مدت زمان هم بستگی به متن یا شعر و داستانی که می‌خوانم، دارد اما به‌طور متوسط روزانه تقریباً دو ساعت مطالعه را دارم. وی در پاسخ به این پرسش مبنی بر اینکه آیا تاکنون به تنها کتابفروشی عسلویه مراجعه کردید و آیا منابع این کتابفروشی پاسخگوی ذائقه شما بوده است؟، گفت: تاکنون مراجعه نداشته‌ام؛ چون کتاب‌های مورد نیازم را از طریق اینترنتی سفارش می‌دهم.

زارعی در پاسخ به سوال دیگری در خصوص اینکه آیا زیرساخت‌های کتاب را در عسلویه با توجه به جمعیت این رضایت‌بخش می‌دانید؟، گفت: در استراحتگاه‌ها و مناطق مسکونی کتابخانه‌های خوب با کتاب‌ها و موضوعات متنوع وجود دارد؛ اما در سایر نقاط اطلاع چندانی ندارم. وی در پایان به راهکاری برای ارتقای سرناه مطالعه در استان بوشهر اشاره و تصریح کرد: با توجه به گسترش دنیای مجازی و رسانه‌های مرتبط با آن، به نظرم برای بالا بردن آمار مطالعه بهتر است مدل کتاب‌نویسی عوض شود و از شیوه سنتی خود بیرون بیاید.

وی همچنین در پاسخ به این پرسش که بُن‌های خرید کتاب که از سوی شرکت‌ها و پتروشیمی‌ها ارائه می‌شود اغلب در خارج استان مصرف می‌شود و سهم کتابفروشی‌های جنوب استان به‌ویژه عسلویه از بن‌های کتاب تقریباً هیچ است، آیا تصور نمی‌کنید اگر میزان تقاضا افزایش یابد، کیفیت و کمیت سفارش‌های کتاب از سوی کتابفروشی‌های بومی افزایش می‌یابد؟، گفت: بُن‌هایی که من اطلاع دارم و مربوط

به پتروشیمی‌ها یا پالایشگاه‌هاست، اغلب به‌صورت مقطعی در روزهای مشخصی از سال و در مکانی مشخص، برای نمایشگاه‌های کتاب اختصاص داده می‌شوند؛ نمایشگاه‌هایی که در بالا به تفصیل گفتم که دست دلالاتی است که حتی ادبیات صحبت کردن با مشتری اهل کتاب را بلد نیستند و حس می‌کنی وارد میدان تره‌بار شده‌ای تا «مرد بی‌وطن» کورت و نه‌گات را بخری!

این شاعر افزود: البته اینکه اول باید کتابفروشی خوبی باشد بعد بن بومی اختصاص داده شود یا اول بن بومی بدهند، بعد کتابفروشی‌ها رشد کنند، خودش داستان جداگانه‌ای است. وقتی خود بومی‌ها در شرکت‌ها به جایگاه شایسته‌شان نرسیده‌اند یا پشت فنس‌ها در انتظار کار هستند، چطور می‌شود انتظار داشت جامعه و ذی‌نفعان اجتماعی این حوزه، حال خوشی داشته باشند؟

اسماعیلی در خصوص میزان مطالعه شخصی‌اش در طول روز هم توضیح داد: همه آن کمبود وقت‌ها شامل حال من هم می‌شود؛ اما چون سال‌هاست دغدغه خواندن و نوشتن داشته‌ام، از لایه‌لای صخره‌های زمخت زمان و مکان، سایبانی پیدا می‌کنم و دقیقاً به کتابخوانی و کتاب‌شنوی اختصاص می‌دهم... به مدد کتاب‌های دیجیتال، صوتی و پادکست‌های خوب، دو ساعت مسیر کار تا خانه و به‌عکس را اگر تابستان باشد و اتوبوس روشن، کتاب می‌خوانم و اگر زمستان باشد و تاریک، می‌شنوم. کار همیشگی من است، دو ساعتی که خیلی برای من حیاتی است، نه شلوغی خانه و خانواده است و نه مصائب کار. شب‌ها گاهی و روزهای مرخصی هم ساعتی به کتاب می‌گذرد... در محل کار هم وقت نهار و استراحت کوتاهی که پیش می‌آید، گاهی کتاب یا مقاله‌ای الکترونیکی می‌خوانم. وی به کتاب‌های مور علاقه خودش اشاره و تصریح کرد: کتاب‌های مورد علاقه‌ام در حوزه ادبیات و فلسفه است، نقد و نظر، نمایشنامه، رمان و شعر، از نثر مرسل بیهقی بگیر تا ادبیات پست مدرن، جهان ابزورد ساموئل بکت تا فیه‌مافیه مولانا، تذکره‌الاولیا عطار و گلستان سعدی، فصلنامه‌های ترجمان و تاریخ ادیان و فلسفه غرب... اغلب کتاب‌های مورد علاقه‌ام را از تهران تهیه می‌کنم و موارد معدودی اینترنتی.

این شاعر و منتقد ادبی در بیان ارزیابی خود از وضعیت زیرساخت‌های کتابخوانی عسلویه، گفت: زیرساخت آن است که سطح امکانات و توسعه‌یافتگی به جایی برسد که کارکنان، اینجا را زیستگاه موقت خود ندانند و رغب باشند به زندگی دائم در آن؛ کاری که حدود ۱۰۰ سال پیش در آبادان انجام شد. موبدانه‌ترین شکل پاسخ‌دادن به این سوال شاید این باشد: افتضاح!

اسماعیلی در پایان یادآور شد: از شما که می‌دانم سال‌ها دغدغه کتاب دارید و کتابخوان هستید، کمال تشکر را دارم و امیدوارم وضعیتی که در آن هستیم، از اساس بهبود پیدا کند که همه هنجارها و ناهنجاری‌ها یا رشته‌ای نازک به هم وصل هستند، تا آن درست نشود، این درست نخواهد شد. به بخشی از صحبت‌های دارپوش مهبودی در تئوری پسازنرش، رجوع می‌کنم: اگر چیزی را که در ادامه‌ی حیات کسی ضروری است، از او می‌گیری، باید چیز بهتری را به او بدهی یا دست‌کم او را توانا سازی که آن چیز بهتر را به‌دست آورد. برای انسانی که آرمان، ایمان، اخلاق، وطن و حتی انسان‌گرایی را به ناگاه از دست داده و علم و ثروت نیز جز جنگ و غارت هدیه‌ی برایش نیاورده است، لذت زیباشناختی واپسین پناهگاه به‌حساب می‌آید.

سازمان منطقه ویژه پارس جنوبی از مسئولیت اجتماعی خود شانه خالی کرده است

یک عضو کارگروه کتاب کمیته شورای روابط عمومی پتروشیمی‌های منطقه پارس هم در خصوص حمایت صنایع از فعالیت کتابخوانی در این منطقه صنعتی، گفت: هزینه کردن برای کتاب در صنعت، خصوصاً صنعت نفت یک سنت حسنه بوده که البته در سال‌های اخیر کمی این سنت در برخی صنایع کهرنگ شده است. صنایع مستقر در عسلویه که از جنس صنعت نفت هستند نیز برخی کمتر و برخی بیشتر برای آگاهی و دانش هزینه می‌کنند.

وی در ادامه در خصوص اینکه چرا صنعت نفت و گاز حمایت از کتابفروشی‌ها و زیرساخت‌های کتابخوانی در عسلویه را در اولویت خود قرار نمی‌دهد؟، توضیح داد: بنده به‌عنوان یک فعال و مبلغ کتاب و کتابخوانی که در عسلویه مشغول به کار هستم، اطلاعی از وجود کتابفروشی بومی در این شهر ندارم! از آن‌جا که بیشتر صنایع، خصوص‌سازی شده‌اند دنبال کمترین قیمت و بالاترین خدمات و کیفیت هستند ولی اگر در استان بوشهر کتابفروشی‌ها باشد و به‌عکس آن ۸۰ درصد از

خواسته‌های صنایع را حتی با قیمت بیشتر تأمین کند، قطعاً صنایع به این کتابفروشی روی خوش نشان خواهند داد.

این فعال کتابخوانی در معرفی بیشتر کارگروه کتاب پتروشیمی‌های مستقر در عسلویه گفت: در برخی از صنایع شورا یا کمیته‌ای متشکل از چند نفر برای هزینه‌کرد بودجه کتاب وجود دارد؛ ولی تصمیم‌گیری نهایی را روابط عمومی‌ها یا در برخی شرکت‌ها منابع انسانی می‌گیرد. البته کمیته روابط عمومی شرکت‌های پتروشیمی منطقه پارس جنوبی در درون خود شورایی برای تصمیم‌گیری در خصوص توزیع و تشویق به کتابخوانی دارد که آن هم برای کارکنان صنعت پتروشیمی است که البته گاهی نیز جامعه پیرامونی از آن منتفع می‌شوند. وی در پایان یادآور شد: سازمان منطقه ویژه پارس جنوبی سال‌هاست از وظایف فرهنگی و مسئولیت‌های اجتماعی خود در قبال استان و منطقه شانه خالی کرده و شرکت‌های نفت و گاز پارس و مجتمع گاز نیز خود را ورای این استان می‌دانند. کارهای فرهنگی مثل کتاب و کتابخوانی را باید به افراد خلاق و دلسوز جامعه واگذاشت که متأسفانه مدیران فرهنگی کنونی یا خلاق نیستند، یا دلسوز نیستند!

در این بخش از گزارش باید یادآور شد که پتروشیمی‌های پارس، موراوید، پردیس، مبین و جم از جمله پتروشیمی‌های فعال در حوزه کتاب و حمایت از فعالیت‌های کتابخوانی هستند که برای پرسنل خود در فضای کاری و استراحتگاه‌ها کتابخانه‌ها و کافه‌کتاب‌هایی ایجاد کرده‌اند که البته اغلب منحصر به نیروهای خودشان می‌شود و در دوران پیشاکرونا در زمینه برگزاری برنامه‌ها و مسابقات و نمایشگاه‌های کتاب هم فعال و پیشتاز بوده‌اند. امید می‌رود که این فعالیت‌های باکیفیت از حصار پتروشیمی‌ها خارج شود و بومیان منطقه هم در این برنامه‌ها سهم شوند البته نمایشگاه‌های کتابی که در این منطقه برگزار می‌شده، امتیازاتش شامل حال اهالی بومی عسلویه هم می‌شده است.

در این میان شرکت عملیات غیرصنعتی پاراگارد هم توجه ویژه‌ای به ترویج فرهنگ کتاب و کتابخوانی در عسلویه دارد و کتاب یکی از اولویت‌های این شرکت در فعالیت‌های فرهنگی است.

رشد چشمگیر حمایت از ناشران و نویسندگان بومی در دو سال اخیر

مدیرعامل شرکت عملیات غیرصنعتی پاراگارد در خصوص مهم‌ترین برنامه‌های کتابخوانی این شرکت گفت: برگزاری مناسبتی مسابقه‌های کتابخوانی بین کارکنان شرکت‌های پتروشیمی منطقه از برنامه‌های این حوزه محسوب می‌شود که می‌توان در سال ۱۳۹۹ و شش ماهه نخست سال جاری به برگزاری بیش از ۱۸ مسابقه بزرگ کتابخوانی اشاره کرد.
حجت نظری ادامه داد: در سال جاری تاکنون هشت نمایشگاه بزرگ آنلاین کتاب ویژه کارکنان پتروشیمی از سوی روابط عمومی شرکت پاراگارد برگزار شده که در این نمایشگاه علاوه بر ارائه تخفیف‌های ویژه به کارکنان و خانواده‌هایشان، بن‌های خرید کتاب از ۳ تا ۷ میلیون ربال به آن‌ها اهدا شده است. وی تأکید کرد: خرید چندین میلیون جلد کتاب از سوی کارکنان و خانواده‌ها در این نمایشگاه‌ها نشان از توجه مدیران عالی شرکت‌ها، کارکنان و خانواده‌ها به فرهنگ کتاب و کتابخوانی دارد.

مدیرعامل شرکت عملیات غیرصنعتی پاراگارد اجرای طرح «ساعت کتاب» را دیگر طرح ابتکاری دانست که در راستای گسترش و توسعه فرهنگ کتاب و کتابخوانی در برخی شرکت‌ها در حال اجرا است و افزود: در این طرح برخی ساعات کاری به‌عنوان ساعت مطالعه کتاب نامگذاری شده و در شوراهای اداری شرکت‌ها به‌صورت هفتگی به فعالان این بخش و برگزیدگان هر هفته هدایای نفیسی اهدا می‌شود. نظری در پایان به نگاه ویژه این شرکت به نویسندگان و ناشران بومی اشاره و تصریح کرد: حمایت از ناشران و نویسندگان بومی خصوصاً بومی استان بوشهر در دو سال اخیر رشد چشمگیری داشته؛ به‌طوری که در سال ۹۹ و سال جاری قریب به ۱۰ هزار جلد از کتاب‌ها و آثار نویسندگان بومی خریداری و بین کارکنان توزیع شده است.

در پایان باید تأکید کرد، با توجه به اهمیت کتاب در ترویج حال خوب، روحیه و دانایی در جامعه می‌طلبد که زیرساخت‌های کتابخوانی در منطقه صنعتی عسلویه توسعه بیابد و حمایت از کتابفروشی‌های بومی در اولویت صنایع قرار بگیرد و کتاب به یکی از دغدغه‌های جدی مدیران صنایع نفتی و گازی بدل شود تا حال خوب کتابخوانی در این محیط زمخت فراگیر و مطالعه جزء اینتفک زندگی ساکنان و کارکنان این منطقه شود.ا ایبنا